

LA CAMPAÑA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre.	8
Antillas (Cuba y Pto. Rico).	10
Estranger	18

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

AQUET MES, LA CUESTIÓ ES DE GALLS.

Ab gall....

¡Sense gall!

LOS FUNERALS

DE DONYA MARIA VICTORIA.

Lo dia 3 de Desembre serà pels liberals de Barcelona una fèsta memorable, com en sentit invers ho es pels republicans francesos que foren ametrallats per Napoleó III.

Dura es la forsa de la dictadura que pesa sobre 'ls enemichs del actual govern, y aquesta dictadura s' erigí prepotent sobre nostras enemistats, sobre nostras divisions, sobre la debilitat dels partits liberals.

Esa hora ja de que l' esperiencia per amarga que haja sigut, fes lo miracle de unir à tots los separats, de unirlos en un lloch sant, respectable, sagrat, ahont no pot entrarhi la furia del poder ni l' apassionament dels governants.

La mort de la que fou reyna d' Espanya y no derramá sanch y 's distingí per sas virtuts y abandoná 'l trono espontàneamente, reuní al dia dos del actual en lo temple de San Agustí, à tots los liberals de Barcelona, fin are dividits, fins are considerats per morts.

**

Si la ceremonia fou grandiosa y solemne, que ho digan los que hi assistiren, y nostres mateixos enemichs no podrán negarho.

La suscripció oberta al efecte s' cubri ab una facilitat pasmosa: las preciosas targetas d' invitació que s' repartian eran buscadas ab verdader afany: Barcelona entera s' interesava per un acte tant trascendental.

Vingué 'l moment: las déu del demati: pèl carrer del Hospital una rierada de cotxes que omplian la plassa de la Igualtat y una rierada de gent que omplian las amplas naus del temple vingueren à demostrar l' interès que inspirava la ceremonia.

La nau central, destinada als convidats, estava ocupada meytat per las seyyoras, y tant plena, que foren moltisims los qui degueren entornarse'n.

Las tribunas pleníssimas, y en las naus laterals, destinadas al públich, no hi cabia ni una agulla.

L' iglesia estava severament adornada, cuberta de negres draps y de cortinatges negres. La porta d' entrada tenia una cortina, en la qual s' hi llegian los següents significatius versículs, extrets del evangeli de Sant March:

«Ningú sab lo dia ni l' hora; ni 'ls àngels que estan en lo cel, ni 'l mateix Fill, sinó 'l Pare.

«Y aquestas cosas que à vosaltres dich, las dich à tots: *veilléu*.»

**

Al mitj del temple s' hi alsava un túmul senzill y rich, cubert de un magnífich velut negre ab galons, sarrells y brodaduras de plata.

Al davant hi havia l' escut de la casa de Saboya: darrera el nom de la difunta.

Estava materialment cubert de riquíssimas flors: las costosas camelias hi brillaven sobre totas.

Mes de cinquanta coronas totas elles de un gust exquisit testimonian recorts fiels y esperansas hermosas: eran l' imatge de la vida que s' alsà al peu de un sepulcre.

Véus' aquí alguns dels lemas qu' en los llasos s' hi ostentavan:

«A D.ª María Victoria, la comissió de exequias»—«Varios obrers de las tres sec-

cions de vapor, à l' amiga dels pobres.»—«Los jutjes municipals de 1871.»—«Gaceta de Barcelona.»—«La Bomba.»—«Recor a la que fou reyna d' Espanya.»—L' Imprenta, à la virtut.»—«29 de Setembre de 1868.»—«A la que fou nostra estimada reyna.»—«A María Victoria, Roseta Mayol.»—A D.ª María Victoria, L. S. D.»—C. D. I.—A la augusta seyyora D.ª María Victoria, G. A. de G.»—«Los artistas italiens à D.ª María Victoria.»—«A la virtuosa seyyora qu' essent reyna, deixá de serho per sa expon-tànea voluntat, J. C. de M.» y moltas al-tras.

**

La missa de Paccini fou la que cantaren los Srs. Tamagno y Cipiani, acompañats per l' orquesta y cos de coros del Liceo, à més de un coro de noys.

Lo no haver permés l' autoritat eclesiás-tica que hi cantessin donas, fou causa de que degués renunciarse à sentir la gran missa de Verdi.

No obstant la de Paccini fou interpreta-da ab gran acert pels indicats artistas.

En l' acte del ofertori que durà mes de una hora y pél qual se repartiren 4.500 candelas, s' executaren dos magníficas pes-sas de Mercadante.

**

La missa comensà à las déu y se acabà à las dotse.

L' aspecte que oferian las inmediacions de l' iglesia en l' acte de la sortida era pintoresch, grandios, imponent.

Las amplas portalades de Sant Agustí vomitaban gent de totes classes de la so-cietat, modestos obrers, industrials, co-mercents, artistas, potentats: la religió del recor y de la esperansa imperava en los representants de totes las escalas so-cials.

Nosaltres varem veure vells patriotas que pot ser ja renunciavan à una resurrecció de sas ideas liberals, plorant à llà-grima viva, davant d' aquest espectacle tendre y conmovedor y tant significatiu.

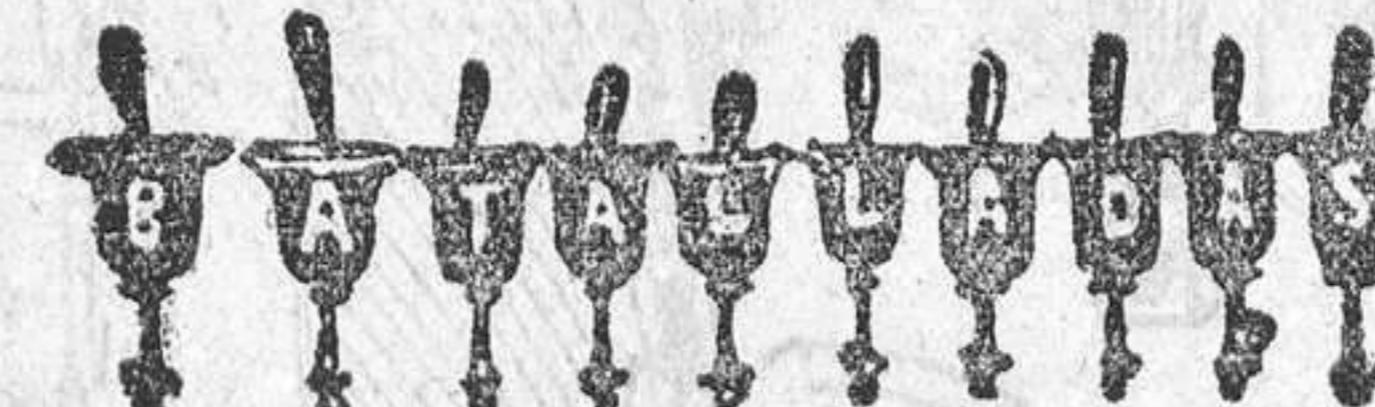
**

No fém la llista de las personas impor-tants que assistiren à las exequias, teme-rosos de cometre omissions.

Basta dir que à prop dels cònsuls de va-rias nacions europeas y americanas, à prop de varios militars de alta graduació, hi figuraven ex-funcionaris de totes classes, de tots los partits que ocuparen lo poder desde 1868 a 1874, y un concurs immens de personas honradas, leals y consequents.

Barcelona ha demostrat lo que pot y lo que vol.

P. K.

Lo bisbe va privar que las donas cantessin à Sant Agustí.

En cambi las seyyoras omplian la meytat del temple.

No 'n van voler dugas à dalt del cor, y van te-nirne dos mil à baix de l' iglesia.

Bravo, per ellas!

Un conservador:

—Vaya una infamia!.. Aqui tenen los descami-sats, los que no creuen ab res, tingui, are se 'n

van à l' iglesia: cá si son una colla d' hipòcritas... Un dels nostres:

—Esculti, seyyo Palitroca ¿qué deya vosté quan algunas iglesias estavan convertidas en quartel? ¿Se 'n recorda? ¡Infamia!.. Profanació!.. Descami-sats!.. Es à dir lo de sempre: mal si hi aném, mal si no hi aném.

Lo Brusi fa notar que 'l dissapte 'ls cotxes dels morts no varen fer ni un sol viatje al cementiri.

Primera estranya: Que 'l Brusi no atribueixi aquesta falta de defuncions, al govern de'n Cánovas del Castillo.

Segona estranya: Que haventse celebrat lo dia avants los funerals à Sant Agustí, no 's morí un sol conservador.

Donya Baldomera de primer estava estableta en la plassa de la Cibada.

Després va estableirse à la plassa de la Palla.

A palla y cibada mantenía als seus impon-ents, y eran tant bestias que se la menjaven sen-se adenarse'n.

Son varios los puestos d' Espanya ahont las au-toritats no han permés que 's celebressin fune-rls per la Duquesa de Aosta.

Aixís son las lleys de la dictadura.

Cada arcaldàs es un Canovás y cada arcaldet un Canovetas.

Hi ha à Valencia un marqués que 's diu mar-qués de Campo.

Aquest marqués s' ha proposat salvar l' Hisen-da y ha escrit un folleto.

Proposa la creació y circulació forsofa del paper moneda.

Han fet ja tots los papers, fins lo paper ridícul: sots nos faltava fer lo paper moneda.

Ha sortit la segona part del Barber del Por-tal nou parodia del aplaudit Barberillo de La-vapiés.

Lo mateix que la primera revela magníficas dis-posicions en son autor, está escrita ab gracia y afayta lo que se 'n diu ab mà lleugera.

Per Sau corra una partida de uns trent' hom-nes al mando de un cabecilla carlista.

Per are s' ha limitat à cometre uns quans robos.

Lo restant si la deixan fer, vindrà de mica en mica.

Veyam si are en Mañé sortirà à la sèva defensa.

Donya Baldomera s' ha escapat, haventse donat ordre de perseguirla.

Donya Baldomera se 'n ha endut dos milions.

Que no s' espanti: altres n' hi ha que avants qu' ella se 'ls ván endur, y encare campan.

Lo Sr. Gonzalez Fiori fent ab valentia la defen-sa de la prempsa oprimida, mereix de la prempsa un vot de gracies.

La Campana l' hi tributa ab tot l' accent que l' hi dona la circumstància de haver sigut víctima de l' actual legislació.

Nada: no cansarse: algunas de frescas se 'n ha hagut de sentir lo govern, y encare que 'l Con-grés haja votat que né 's ha votat que no 'l pàs?

—Perquè *La Crònica de Catalunya* no va portar corona sobre l'úmbol de D.ª Maria Victoria?

—Perque ja es morta.

Les habitants de Santander estan de desgracia. Un incendi cremà en d'a ciutat einch casas y la autoritat militar los hi prohibeix als funerals per la que fou reina d'Espanya.

De modo que s'han trobat entre l'espasa.... y 'l foch.

Escoltin: si son llaminers, no deixin de passar pel número 41 del carrer de Escudellers, cantonada al carrer del Aglá.

Hi trobarán una confiteria colmada, montada ab tota regla, ben adornada y ben provehida. Allí demanin 'o que vulgan.

Desde l' xacolate que 'ls frares no l' prenian més bò fins à la pastisseria més delicada y fins à la conserva més exquisida, comprin, tastin è hi tornarán, jo 'ls ho asseguro.

Si no volen comprar res, no hi vajin que 'ls faria denteta.

Los ministres han canviat los papers. En una qüestió de guerra en compte de contesta lo ministre del ram, contesta el d'Estat y en una de Gobernació l' de Gracia y Justicia.

Estranyém com al preguntar un diputat, 'l senyor Manescal, per l'estat d'la invasió de la llagosta, no li ha contestat lo ministre de la guerra.

Això prova, ó que sabende de tot ó que tant se val que 's contesti una cosa com l' altre.

VORANIT.

Era un dia.... sí, que ho era: millor dit...: era una nit d'aquellas que 'ns dona gratis tan rebonicas l' istiu, en que 'l mon plarejat resta sens' que ningú's fassi rich.

Era una nit, com aquellas que un poeta tan bè descriu, y en las que ab parla florida pinta 'l quadro més bonich que may Fortuny ni Rosales en sa fantasia han vist.

Perque no 'u prenguin à bromma los ne daré.... dos pessichs.

Era una nit, que podian y podian, perqué sí, assentarse, sens cuidado que 'l sereno 'ls diques—Xit, son tas dotze, cap à casa au!—en qualsevol padris.

Una nit, que tots cremavan tant de fora com de dins los fanals fins que s'hi veia.... (Però també 'ls haig de dir qu' allò de fé *economias* encar' no s' havia vist). Una nit que 'anar podian per tot arreu sens' perill y sens' temor de trobarse un municipal de nit.

Ni pedruscalls, ni cap obra sense cap llum per avís hi havia: tot s'igualava millor dit: tot era llis com una mitja pesseta, com l'enrajolat d'un pís. Cert que llavors no hi havia, (fins ara en lloch may s' ha vist) arcaldes que rasca, rasca, toquessin.... lo violí, ni projectes tant *graciosos* com los de la Plassa..... ni tan desinteressats com lo de vora 'l carril.

A això anyadeixiu un aire saludable, pur y fi que refrescava las bolas.

que feyen petà els tranquils, y tindrán poch més, poch ménos ab això no mirin prim, los dos pessichs que 'ls havia d'aquella nit promés dir.

Velsiaquí dons, que en tal dia, ja hi tornem! vull dí, en tal nit. Pró.... si tant de nit los parlo arrivaré à fe 'ls dormir. Dormir! y qué mes puch dirlos que sigui mes propi, si també la son à mí 'm busca y la ploma 'm cau dels dits. Vaja... ho diré un' altre dia, dispenssin y.... Voranit.

LLORENS LLUS.

ANAGREÓNTICA.

—Nineta, hermosa nina, à qui 'ls poetas fan mes versos que pas peixos se troban dintre 'l mar: nineta, hermosa nina, la de lo cútis blanch, la de las galtas rojas com las rosas de Maig, la de las dents petitas com las fullas del gram, la de las trenas rossas com lo color del blat, la de la veu tan dolsa com las cansons del au, la de mirada pura tant pura com lo raig del sol, quan il-lumina y alegra nostres camps: nineta, hermosa nina, que fas tú sospirar als jòvens de la serra, als jòvens de la vall: ahont te dirigeixes ahont, digas, ahont vas que corres y mes corres sense volgue 't parar? ¿qué vols? ¿qué tens? ¿qué 't passa? ¿perqué no vols fer cas dels crits del qui t' adora dels plors de ton aymant? —La mare fa all-y-oli: m' arribo à buscá un all.

POCA CARN.

En lo carrer de Petritxol:

—Miri fassim un quadret per aquesta targeta.

—Ola!... «D.ª Maria Victoria...» Vosté es veterano.

—Ay, ay... ab que ho ha coneget? jab la cara?

—Ab la cara y ab la targeta.

Perque comprenagan vostés si es inmens lo desitj de que aparesquin units los partits liberals, no tenen de fer mes sino considerar lo sacrifici que varen fer molts de anar à unes exequias religiosas.

Pero nada, al acte del ofertori, vā dir l' idea liberal:

• Que siga confrare, que prenga candela.

Y tots los liberals ne varen pendre.

Hi ha un ditxo que diu:

• Sant Agustí, dos caps al mateix coixí.

• Quants caps vā haverhi à Sant Agustí l'dia des de desembre?

Mes de sis mil: y tots en lo mateix cuixí.

Lo dia de l'última recepció, los constitucionals que no havian anat als funerals de D.ª Maria Victoria, diu que van anar à Palacio.

Pero com que no son ministres, ni directors generals, ni res, no tenian cotxe.

Y com que plovia, van arribarhi tots mulats. ¡Infelissos!

—Pero ahont déu haver anat à parar aquesta bruixa de D.ª Baldomera? ¿No diu que s'ha donat ordre de que l'agafin allá ahont la trobin?

—Desenganyis, no s'hi treuqui 'l cap. Dos millions son dugas alas, y ab alas així se vola molt.

Ab la proposició de 'n Puig y Llagostera à la mà jo m' empenyo à fusellar à qualsevol sastre.

Efectivament: ¿quín sastre hi ha al mon que un dia no haja vingut à cobrals'hi un compte, dihen:—Ja veurá à mí 'm corre l'loguer y 'm corra la contribució... y la contribució ja sab qu' es molt pujada?...

Això son censuras al govern, y la censura es una conspiració indirecta.

Per lo tant, ¡cop d'estisoras y coll à terra!

Voldriam que l'actual govern posés una caixa de imposicions per l'istil de la de D.ª Baldomera.

Y voldriam que 'ls ministres fessin com aquesta que fugissen aviat al estranger y així no tornarien mai mes à Espanya.

Lo que es per la meva part, hasta 'm deixaria estafá algun quarto ab tal de que hu fessin.

Llegeixo en un periódich:

«Lo governador de la mitra de la Seo de Urgell ha negat las llicencias per predicar, confessar y celebrar als capellans de regiment.»

S' enten: als capellans de regiment del exèrcit.

No als que servian ab los carlins que aquets ray, ja tenen totes las llicencies.

Lo dia que vā desapareixe donya Baldomera, era 'l dia de Santa Bárbara.

Per xó deyan los llanuts que en un moment quedaven esquilats:

—Quina barbaritat!

Donya Baldomera havia promés als imponents que per Nadal daria un gall à cada un.

Ab doble motiu, podrán are exclamar:

—Aquesta malehida se 'ns n' ha dut los galls.

Aquest any per Nadal no hi haurà missa del gall.

Lo gall aquest any se l'han menjat los conservadors.

Los periodistas de Madrid varen celebrar un banquete.

Al banquete vā assistiri en Canonje, 'l qual vā fer varios jochs de mans, que foren molt aplaudits.

¡Ah, Sr. Canonje, Si arriba à escamotejar la llei de imprenta ¡quin triunfo no se l'hi esperava!

Y si escamoteja al ministeri que l'ha feta, llavors si que no l'hi dich res!

Durant l'ofertori, 'l dia dels funerals, los señors van anar à depositar las candelas al altar ma-

LA CAMPANA DE GRACIA

yor. En quan á las senyoras los capellans varen passar á recullir-les.

Y al veure l' altar desert deya un castellà.

—Dónde están los curas?

Y responia un altre:

—Recogiendo velas.

—Cómes qu' en los banchs de la presidencia, l' dia dels funerals no hi havia ningú?

—Péque á aquesta ceremonia hi presidia una idea que no es necessari consignar, y las ideas com aquesta, no ocupan lloc.

Un municipal se miraba com dos bastaixos s' insultaban, y s' anaban á rompre l' ànima.

Una dona se l' hi dirigeix al veuréls tan enfurismats dihentli:

—Home, per la mort de Déu i separils que no veu que's matarán?

—Esperis, dona; quan n' hihaji un d' estes ja m' hi ficaré.

Vet' aquí en Bismarck en la qüestió d' Orient.

CANTARELLAS.

Los amichs que tens Dolores
paperera diuhen qu' ets,
y no u' dupto ni unamica,
perque fás tots los papers.

E. T.

Per més que de fret me peli
may me veurás portarcapa,
perque á mí la capa, noya,
may m' ha agrat aguantarla.

F. L. B.

Quan ne miro tas dentetas
m' encanta molt sa blancor!..
Si en Baus las arriva á veure
prou las dú á l' exposició.

P. T.

Si la musa m' inspirava
per ferne una cantarella,
sempre un consonant buscava,
que pagués acabá ab ella.

P. T.

Preguntava un pare al cèu fill:
—Qué vols ser?
—Vull ser lo qui fá l' calendari.
—Perqué?
—Per posarhi tres diumenjes cada setmana.

Dos estaven disputant, quan un d' ells digué:
—Vosté viu ab un error.
—Ah, no señor, s' enganya: jo visch ab la mèva señora.

Un fondista filàntropo mantenía á casa sèva un pintor tronat.

Després de haverli fet pintar los menjadors, los quartos, los llits de ferro y varios lletres, pensava:

—En què dimontri l' ocuparé, perque no's dongui á menos de acceptar la mèva hospitalitat?

—Ah, ja u' tinch! Don Enrich, mìni al graner de las golfas, hi trobará un sach de monjetas; al mitj de cada una hi pinta un picó negre per entretenir-se, y n' farém lo fet de fasolets.

Entre diversos pajessos d' un poble de l' alta montanya, hi havia la següent conversa:

—Escolta Pau; tú qu' has anat ab carril, digas, és vritat que corra tot sol?

—Cá home cá! figuréuse qu' es una pila de cotxes qu' hi cap molta gent y que corran molt, y al davant hi possan un caball molt gros y molt estrany y perque corri fòrça l' hi fican foch al ventre.

Fá pochs días que la señyora Maria havia dit al matalassé que passés á sa casa per refer un matalás.

L' home no's feu esperar y ja me l' teniu pujant l' escaleta de la señyora Maria. Tira la campaneta y la porta s' obra. Lo marit surt y diu:

—Qué volia?

—Jo li diré... qué no hi es la señyora?

—Ha surtit; que se us ofereix?

—L' altre dia varem parlar ab la seva señyora sobre l' matalás...

—Com, es possible aixó? Vos, sobre l' matalás ab la mèva dona?

Lo señor Pau sempre deya que volta morir sense pendre medecinas. Quan va estar mal, sa familia se empenyá en que havia de ser visitat per un metje. Després de molts prechs, lo mala va deixarse convence y l' metje li receptá uns polvos de *hipecacuana*.

—Senyor Pau, haurá de pendre la medecina —li digué l' criat.

—No; de cap manera, vá contestarli.

—Home, fasiu; l' metje diu que ja es de bon pendre.

—¿Quina medecina es?

—Hipecacuana...

—Vamos, essent així, bueno; portéume primer la Pepa y despues la Juana.

QUENTET.

(Imitació del Solfeo)

Un cert gitano de Reus
tenia un burro pacient,
era, en fi, un contribuyent
complet, del cap fins als peus.

Y per probar son rigor
lo mano que molt no allarga
l' hi anava augmentant la carga
desde molt gran á major.

Mes per fi, vá arribá un dia
en que l' bon ase s' cansá
y caygué y s' hi deixa aná
ab la carga que tenia.

Y l' mano, tossut de mena,
no encomentse ab sa mare,
empunya ab rabia la vara
y l' hi treca per l' esquena.

Y l' burro, treta la son,
y bramant: —Ah! jaixó m' endossas?
L' hi venta tal raig de cossas
qu' l' deixa ab las mans al front.

Y are á mí, ab motiu d' aixó
se m' ocorreix preguntar:
—qué no' ns podrian baixar
algo la contribució?

—Vas al Liceo Pasqual?

—Si que hi vaig, y tu Ruaix?

—També.

—En un silló?

—No tal;

á mí m' agrada anar á dalt

per veure lo poble baix.

—Per mes números que hi pres
may la grossa he pogut tréure,
y á fé dida podéu creure
que m' han costat molts dinés.

—Donchs á mí m' es molt senzill
tréurela, vá dir la dona.....
y al cap de bèn poca estona
donava mamá al seu fill.

A tin senyó molt ben posat
trobá un misero pavana,
dihentli: —Tindrà la bondat
de socorre á un atacat?....
—Atacat de què?...

—De gana.

E. T.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han remès xaradas y endavinallas dignas d' insertar-se l' s ciutadans, Embolica tronas. Dos Kriks Kraks, Ralip, Xiquet de Valls, Un saltimbancquis, Smoh, T. Torda, Gorigori y Dos amichs de n' Lagartijo.

Las demés que no mencioném no' ns serveixen.

Ciutadá: Aprendent: Déixili tocá l' violí y no s' hi fiqui. —Dimoni Xato: Hi anirà un epígrama. C. Galcerán: No son temps per publicar poesías així.

E. X.: Està bastant bé; pero es frívols: fassí cosas de mes sustancia. —Embolica tronas: Insertarém alguns epígramas. —Dos amichs de n' Lagartijo: Y un de vostè. —J. S. y R.: Hi anirà un quènto. —M.

A. Insertarém la poesia. —E. Catalá: Està ben versificat, pero no té lance. —Ciutadans Estanya paellàs, Agent de policia, Matriel, Escolà de fora, J. B. y Magre, F. Estruch, z....? —Fet de la pajola. —Tarragoní, Y. Solé, L. S. Y., C. Oinarech, Gutierres, Sotnergiup, Macuco y Gat escaldat: lo que 'ns envian no' ns serveix. —S. Guitart: Qüestions tant personals no fan per la Campana. —A. de Gatuellas publicarém la seva gacetilla. —Sacere: Home esperi que tenim molts compromisos. —T. Jordà: Hi aniran cantarellas y algun epígrama. —Smoh: Y un epígrama de vostè. —Saltimbancquis: Y dos de seus. —Smith: Hi anirà l' trenca-closcas. —A. de la Hostia: Insertarém la seva poesia.

SOLUCIONS Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. PROBLEMA ARITMÉTICH: Tenia relacions desde l' dia 4.

2. PREGUNTA 1.—En que's pella.

3. ID. 2.—En que's maca.

4. SINONIMIA.—Rosa.—Rosa.—Rosa.

5. XARADA I.—Pa-pa-na-tas.

6. ID. 2.—MAL-VÍ.

7. EROGLÍFICH Y PROBLEMA ARITMÉTICH: Cent carcas y mitj á ral y mitj cada carca y mitj quant suman?—Cent rals y mitj.

8. ENDAVINALLA.—Pelegri.

Ha endavinat totas las solucions lo ciutadá Ralip: menos la 8, Pare nou y Caballero Puff: menos las 1 y 8 Mister Suak: menos las 1 y 2, Fuig Maisespera: las 1, 2, 3, 4 y 6 Smith; las 2, 3, 4, 5 y 8 Escolà de fora: las 2, 3, 4, 5 y 6 Carmal: las 3, 4, 5 y 6 Dos amichs de n' Lagartijo: las 1, 4, 5 y 6 Nañil: las 1, 3, 4 y 6 Estripa quèntos: las 4, 5, 6 y 7 Un carí: las 2, 4, 5 y 6 Agent de policia: las 2, 4 y 5 Pan y toros: las 4, 5 y 6 Gori-gori: las 2 y 8 Lamia: las 4 y 6 C. Vilasanner: las 5 y 6 C. deu minuts y las 4 y 5 Estanya paellas: la 5 no més, J. de 'n Baltà y D. de Saballs.

XARADA.

—Tens prima y segona bona?

—Com segona.

—Segueix l' meu hu y tercera

—¡No primera!

—¿No ho vol ta dos repetida?

—Ni en ma vida...

—Si una tres prima s'aparta...

—Prima cuartal

De repetirtho estich farta

que qui tres dos ab amor,

no voldrà curá l' meu cor

ab prima, dos, tercera y cuarta.

ZARANDIETA.

(Las solucions en lo pr'rim número)

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa 18Barcelona

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

EPÍGRAMAS

—¿Vas al Liceo Pasqual?

—Si que hi vaig, y tu Ruaix?

—També.

—En un silló?

—No tal;

á mí m' agrada anar á dalt

per veure lo poble baix.

R. A.